

til 10,000 Kr. Men et saadant Forskud beskattes efter en meget høj Sats. I hvert Fald synes jeg, man burde være enig om, at Arveforskud, der ere brugte til Uddannelse, aldrig bør beskattes med mere end 1 pCt.; det vilde i Virkeligheden være en Urimelighed at gøre det paa anden Maade. Imidlertid har det højtaerede Flertal her som i øvrigt, vil jeg tilstaa, været ret imødekommende og har stillet sig ret elskværdigt ved i Ændringsforslag Nr. 7 at indrømme, at Arveforskud ikke skulle beskattes, naar de skænkede Midler i alt væsentligt ere forbrugte af Modtageren forinden Tidspunktet for Arveafgiftens Indtræden, og der i øvrigt skønnes at være Grund dertil. Det er netop et af de Tilfælde, hvor man kan have Uvillie mod Afgift af Arveforskud. Der er det, at det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds (Alfred Christensen) har stillet et af mig tiltraadt Ændringsforslag om, at Arveforskuddet skal være konstateret ved udtrykkelig og lovformelig, testamentarisk Bestemmelse. Naar disse to Forslag blive vedtagne, vil Arveafgiften i væsentlig Grad falde indenfor de Grænser, hvor det er heldigt, at den skal være. Maalet er jo dog ikke, at vi ved Arveafgiften skulle gøre et Dødsfald, der kan være en ulykkelig Begivenhed af Følelsesgrunde, ogsaa til en økonomisk Forfærdelighed.

Dernæst skal jeg vende mig til Spørgsmaalet om Livrenter. Der vil jeg tilstaa, at jeg indrømmer, at der kan være nogen Grund til at beskatte en Livrente, for saa vidt der jo er en vis Forskel imellem, om en Mand efterlader sin Kone 10,000 Kr., eller han umiddelbart før sin Død køber en Livrente til en Værdi af 10,000 Kr. til hende. Imidlertid er der her to Strømninger indenfor Lovgivningsmagten, en Strømning, som ønsker at beskatte ligeligt, hvilket man maa acceptere, og en Strømning, der ønsker at fremme Livrentetegningen, ønsker at beskytte Livsforsikringen. Der kan være mange Tilfælde, hvor det er utilladeligt at beskatte Livrenten, dels naar denne maaske i Virkeligheden er en Udøvelse af Mandens Forsørgelsespligt overfor Konen, dels hvor den er en Forsørgelsespligt overfor umyndige Børn, idet de ellers blive elendigt stillede ved Faderens Død, og endelig i det Tilfælde, hvor en

Livrente faktisk bliver en Handelsgenstand, som jeg pantsætter eller disponerer over paa forskellig Maade. Men da den højtaerede Minister paa dette Punkt ikke egentlig har villet antyde en Vej, han vilde gaa, og under hvilken man maaske kunde finde hinanden ved en Begrænsning af Afgiften af Livrenter, har der ikke været andet for mig end at sige, at jeg slet ikke vil stemme for den Paragraf, og jeg beder mine Partifæller stemme for, at Regelen om, at Livrente skal beskattes ved Arv, gaar ud af Forslaget, idet jeg selvfølgelig subsidiært tiltræder Udvalgets efterfølgende Ændring, thi naar Forslaget vedtages i det hele, hvad det selvfølgelig bliver, maa man helst have det i den mindst dårlige Form.

Dernæst kommer jeg til et Spørgsmaal, som i høj Grad har været paa Tale, og der vil jeg tilstaa, at Flertallet ogsaa har været nogenlunde skikkeligt, det angaar Spørgsmaalet om fast Ejendom. Det har staaet for os alle som uheldigt, at ved Overtagelse af fast Ejendom skal man straks udrede nogle Penge, som maaske ikke kunne skaffes til Veje af den, der ved Arv overtager en fast Ejendom; særlig kan det være haardt, hvis det er en fjern Slægtning, som overtager Ejendommen, idet han saa skal beskattes med et stort Beløb. Navnlig naar det drejer sig om et Gods, hvor det er en fjern Slægtning, der arver, falder Afgiften ind under de højeste Satter, og han kan da ofte ikke udrede disse Penge paa en Gang, idet det svarer til flere Aars Indtægt. Derfor har Udvalget imødekommet os, og dets Ordfører har stillet et Forslag om, at ligesom ved Len og Stamhuse kan Arveafgiften ogsaa her blive indstaaende i en hel Del Aar. Jeg har været meget tilfreds med det, men dog ikke fuldstændigt, og jeg har derfor tilladt mig at stille et Ændringsforslag til § 18, hvori der staar, at „Finansministeren kan, naar en Landejendoms Værdi efter Ejendoms-skyldvurdering har Aarsag i særlige Forhold, der ikke kunne tænkes at vedvare, nedsætte den til Arveafgiftsberegningen udsatte Del med indtil 20 pCt.“ De Herrer vide, at man af forskellige Grunde, navnlig naar man ønsker at optage et Laan, ofte ønsker at faa en fast Ejendomsskyld